

Turiny

Kronika

Klausimai ganytojams	2
<i>Kun. Artūras KAZLAUSKAS</i> Kur gyvena viltis	3
Evangelija mažiesiems	4
<i>Jonas MALINAUSKAS,</i> <i>Dalė GUDŽINSKIENĖ</i> Bažnyčios pulsas	6
Konstitucinis perversmas?	8
<i>Antanas GAILIUS</i> Viltinasis metas	10

Didelės ir mažos kryžkelės

<i>Antanas SAULAITIS SJ</i> Veiklūs Dievo namuose	11
<i>Kun. Danielius DIKEVIČIUS</i> Tarp kad ir kadangi	12
<i>Kun. Kęstutis K. BRILIUS MIC</i> Pasikliaukime Jo pažadu	13
<i>Zita VASILIAUSKAITĖ</i> Vilties spalvos	14
Nevilties melas	16
<i>Tomas VILUCKAS</i> Gyvųjų ar mirusiųjų Dievas?	18
<i>Vytautė MACIUKAITĖ</i> Sielos nemirtingumas – viltis ar tikrovė?	20
Neprarandu vilties net kepdama kiaušiniene	22

Veidu į vaiką

<i>Paul LEMOINE</i> Nereikia žygdarbių	23
---	----

Jaunimo iššūkis

<i>Simonas BENDŽIUS</i> Šviesa vietoje sutemų	24
--	----

Kaip vyrą ir moterį sukūrė juos

Uždusinti bučiniai	26
--------------------	----

Akiračiai

<i>Vanda IBIANSKA</i> Jonas Basanavičius	28
---	----

Atokvėpio valandai

<i>Giovannino GUARESCHI</i> Keistuolis (II)	31
--	----

Sveikata

Mūsų bombos	33
-------------	----

Teisininko patarimai

<i>Ramona JAKAITIENĖ</i> Vaikų pareiga išlaikyti tėvus	34
---	----

Gyvenimas kaip senas vynas

<i>Vanda IBIANSKA</i> Ne tik gyvenimas	35
---	----

Gerieji „Artumos“ bičiuliai,

šį laišką rašau Jums kai mūsų Tėvynė mini *Konstitucijos dieną*. Nepelnytai ji primiršta, „paskendus“ tarp kitų mūsų istorijai ir Valstybei svarbių datų gausos... Juk iš tiesų – tai didi diena, kai prieš devyniolika metų visuotiniu referendumu visi kartu su didžia viltimi padėjome lyg kertinį akmenį ir pradėjome mūsų bendrą namų – Lietuvos (*i)statymą*. Didžiavomės tuo, nes didžiavomės savo Tėvyne, tikėjome jos ateitimi ir džiaugėmės. Panašiai kaip dėl Karalystės, apie kurią skelbia Bažnyčia kaip tik šiandienos evangelijoje (*Lk 13, 18–21*):

Jėzus kalbėjo: „Į ką panaši Dievo karalystė, ir su kuo man ją palyginti? Ji panaši į garstyčios grūdą, kurį ėmė žmogus ir pasėjo savo darže. Jis išaugo į medį, ir padangių sparnuočiai susisuko lizdus jo šakose.“
Jis vėl tarė: „Su kuo man palyginti Dievo karalystę? Ji panaši į raugą, kurį ėmusi moteris įmaišė į tris saikus miltų, ir nuo jo viskas įrūgo.“

Žinoma, ne viskas mums sekėsi taip, kaip tikėjome pradžioje. Per tuos du Laisvės dešimtmečius patyrėme ir įvairiausias šiuolaikinės demokratijos grimasas, tačiau nuolat buvom tikri, kad mūsų pamatai tvirti, kad net didžiausio reliatyvizmo, pliuralizmo ir pliurpalizmo vėjai neišjudins to, kas šventa net ir tiems, kurie, regis, jokių kitų dievų, išskyrus Konstituciją, neišpažįsta. Tačiau vieną gražų auksinio rudens vidudienį Septyni Beveik-dievai mums apreiškė: tai, ką žinojome mes, mūsų tėvai, mūsų protėviai ir protėvių protėviai – nebegalioja! Sprendimas Galutinis ir Neskundžiamas, tik Vykdytinas! Tiesiog amo netenki, akyse aptemsta išgirdus šitokią reveliaciją... Bet vieną puikų darbą Konstitucinis Teismas man tikrai padarė – jau beveik atmintinai išmokau tą mūsų Konstitucijos 38 straipsnį, kurį ir Jums, mielieji, dar ir dar kartą noriu priminti:

Šeima yra visuomenės ir valstybės pagrindas. Valstybė saugo ir globoja šeimą, motinystę, tėvystę ir vaikystę. Santuoka sudaroma laisvu vyro ir moters sutarimu. Valstybė registruoja santuoką, gimimą ir mirtį. Valstybė pripažįsta ir bažnytinę santuokos registraciją. Sutuoktinių teisės šeimoje lygios. Tėvų teisė ir pareiga – auklėti savo vaikus dorais žmonėmis ir ištikimais piliečiais, iki pilnametystės juos išlaikyti. Vaikų pareiga – gerbti tėvus, globoti juos senatvėje ir tausoti jų palikimą.

Ir kaip po to galima suformuluoti tokį nuosprendį: „konstitucinė šeimos samprata negali būti kildinama tik iš santuokos“ – niekaip negaliu suvokti?! Pasirodo, ne aš vienas – daug ištiktų šoko sakė: rinkime parašus, reikia kažką daryti... Bet juk būtent Jūs, gerieji mūsų skaitytojai, prieš trejus metus per tris savaites Seimui nusiuntėte per trisdešimt tūkstančių parašų būtent šiuo klausimu! Nesakau, veikti reikia, ir ypač ateinančiais metais per rinkimus...

O dabar – paskaitykite lapkričio „Artumą“, ji tikrai ne tik apie KT. Pats laikas pasvarstyti apie *viltį* ir *neviltį*! Kai už lango siautėja šitokie vėjai, kai priartėja Vėlinės ir mirties realybė, kai Kristaus, Visatos Valdovo, iškilme lapkritį užbaigia liturginius metus, o „Artumos“ viršelyje – Viešpats iš tikrojo *Apraiškimo Jonui (1, 7)* skelbia:

Štai jis ateina su debesimis, ir išvys jį kiekviena akis, net ir tie, kurie jį perdūrė; ir dėl jo raudos visos žemės giminės. Taip, amen!
Vilties, mielieji, su Juo – mes jau nugalėtojai!

Darius Chmieliauskas

